

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex capite 29. lib. Genes. in quo describitur adventus Jacobi ad Laban, servitus, Nuptiæ cum Lia & Rachel.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

quod sedes risus est. Pro dormientibus in Ecclesia, vindictam Dei pariter non dormire, testatur Surius 17. Febr. Dauferius Diaconus in Templo commorans, cum B. Constabilis Abbatis Cavensis sepulchro innixus, tantisper caperet somnum, apparentem sibi illico conspicit sanctum, qui asserit: *Quare de sepulchro meo facis grabatum?* Diaconus terrore quidem excitari, sed paulo post sui iterum oblitus, obdormire incepit. At illico à Beato audit: *Nonne tibi prohibui, ut de sepulchro meo, non faceres tibi grabatum?* his auditis ocius è somno surgens, brachium suum adeo contractum sensit, ut ejusdem movendi omni careret facultate: facti tamen poenitens, & supplex sancto factus pro sanctitate, pristinas brachii vires obtinuit. Has poenas considerans perge nunc garrere, ridere, aut dormire in Templo, si putas, paribus poenis te non posse à Deo affici.

Doctrina 4.

Desumpta ex capite 29. lib. Genes. in quo describitur adventus Jacobi ad Laban, servitus, Nuptia cum Lia & Rachel.

N. 46. *Considera:* **P**eccatori ad Deum convertendo occurrere Pastores ovium, Presbyteros Ecclesiae: qui, ut spem veniae à Deo obtinendae ipsi faciant, & sic ad veram poenitentiam ipsum disponant, monstrant ei speciosam Rachelem, divinam videlicet Misericordiam; quae cum Jacobo conspecta peccator, per sinceram scelerum suorum confessionem amovet à puteo pectoris sui grandem illum *raciturnitatis & verecundiae* lapidem, quod os ejus fuerat à Dæmone clausum. Occurrit ei postea Christus Dominus instar Labani, ad se conversum gratiae osculo salutans, & cibans suo corpore alloquitur verbis v. 14. hujus cap. à Jacobo auditis: *Os meum, & caro mea &c.* Quod si dein in regendis ovibus suarum passionum fidelem & indefessum reperit servum, promittit, se ei in sponsam daturum pulcherrimam *Rachaelem*, aeternam gloriam, postquam *Liam*, vitae activae figuram, plurium meritorum foecundam matrem in hac mortali vita sibi prius copulaverit. Dum hic Christiane peccatori suadeo sinceram confessionem, apud Ecclesiae pastores deponendam, quaeres ex me: quas condiciones requirat rite peragenda confessio? responsurus dico imprimis: Sinceram veramque confessionem talibus terminis instituendam, ut eam
exci-

excipiens in claram peccatorum omnium (quod speciem & numerum concernit) notitiam deveniat, est pro dolor! reperire aliquos, qui ad eò obscura methodò in explicandis suorum criminum sordibus utuntur, ut confusus auditor nesciat, quid iudicet. Accusant se in genere, quando forent declarandæ species. Sub dubio rem fatentur, quando certitudinem cognitam habent. Culpam in alios, puta in fervos vel uxores transferunt, quam sibi imputare solis deberent. Confessionale accedunt non præmissò scrutiniò, quod totum confessario relinquunt: ut brevitatis gratiâ alios modò fileam errores, quos Theologi substantiales vocant, vel ex defectu requisitæ contritionis, vel propositi emergentes. Verùm quàm parum illi suo satisfaciant officio colliges exin: quòd Sacerdos in confessionali tum Medicum, tum Judicem agat. Sed quis medebitur vulneri, non satis detecto? *Quod enim medicina ignorat, non curat, ut asserit Trident. Sess. 14. cap. 5.* Quis Judicem feret justam sententiam super rem, quam non habet debite perspectam? audierat Pilatus, multis vocibus conclamari: Christum malefactorem esse; sed generali hâc accusatione non satur, ocius interrogat: *Quid ergo mali fecit?* hinc regius David non genericè tantum, sed specificè se confessum testatur, exclamans: *Delictum meum cognitum tibi feci, & Injustitiam meam non abscondi*, in quæ verba S. Greg. plus est, inquit, *delictum cognitum facere, quàm manifestare: ille enim delictum cognitum facit, qui non solum quod fecit, annunciat, sed etiam peccati causam & originem narrat, qui non superscietenùs peccatum loquitur, sed & quando, & ubi, & quomodo, & si vel ex ignorantia, vel casu, vel studiò deliquerit, confitetur.* Errat, & vel maximè errat, qui culpam, quam fatetur in alios rejicit, Saulem imitans: Is cum à Samuele Propheta deprehensus, negare non posset, se pepercisse melioribus in exitio Amalech 1. Reg. 15. culpam subditis imputavit, asserens: *pepercit populus melioribus ovibus & armentis, ut immolarentur Domino.* Errant patiter, qui propriæ accusationis capaces, hoc onus in confessarium transferunt. Cur enim Proparens noster & filius Cain ad sui accusationem provocati, à Deo redarguti, & puniti fuere? respondet August. Serm. 19. de Sanctis: *Si Adam humiliter se accusasset, & in authorem suam culpam non retorisset, à paradiso non exulasset.* De Cain verò Ambros. asserit Orat. 5. Adversus Judæos, quòd quidem falsus sit; majorem esse iniquitatem suam, quàm ut mereatur veniam; peccatum tamen non eluerit. Rationem annectit: *Hic autem non dixit prior, sed expectavit, donec redargueretur à Deo;*
quin

quin potius illò redarguente negavit. Scruteris nunc : an confessiones tuæ nullum habeant ex his errorem ? & si aliquem deprehenderit, corrige.

FASCICULUS VIII,

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 30. lib. Genesis, in quo describitur sterilitas Rachaelis & inde concepta tristitia, partus Josephi.

N.47. Considera:

QUòd si tam probrosa fuerit in lege naturæ corporum sterilitas ; adeò , ut infœcunda Rachel marito suo conquesta sit ; *Da mihi liberos, alioquin moriar !* quàm probrosa in lege gratiæ existat animarum sterilitas, in hoc sita : quòd homines à tempore Baptismi, & ibi initi cum Christo Matrimonii, aut nullos aut raros dederint solidarum virtutum fructus, & inde nata merita. Proposita quidem numerantur plurima, quæ quilibet dante Deò & instigante Angelò tutelare concepit : at illa nunquam ad maturitatem & partum pervenêre juxta illud Isaia c. 37. *Venerunt filii usque ad partum, & virtus non est pariendi.* Non sufficit cœlesti sponso, ut ipse testatur Cant. 7. *Videre si floruerit vinea, sed cupit videre : Si flores fructus parturiunt.* Florent autem tantummodò vineæ, cum fidelium mentes bona proponunt opera : sed fructus deest, si propositis in effectum deducendis desit labor ; nam homines imitantur arbores, quarum virtus & valor non ex floribus, ramis & foliis, sed ex fructibus teste Christo Dominò cognoscitur. Sæpè propositum bonum, quod in aurora prodiit, jam in meridie occubuit. Auditum à multis manè Davidicò ore : *Non movebor in aeternum ; sed antequam sol declinasset in vesperum,* de talibus pariter auditum est : *Avertisti faciem tuam, & factus sum conturbatus.* O quàm generosò propositò in ultima cœna exclamavit Petrus ; *Domine paratus sum, tecum*